

udenfor den Gjenstand, som Lovforslaget har tænkt paa at ordne. Lovforslaget har kun tænkt paa at ordne Sognefogdernes Lønning og at hæve de Ulemper, som ere forefundne ved den Maade, hvorpaa Sognefogderne nu lønnes. Med Hensyn til Sognefogedindretningen i det Høiesteaget, har Ministeriet ikke tænkt paa at forandre Noget. Hvad Realiteten angaaer, kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt mod den foreslaaede Bestemmelse, og til hvad jeg selv under Sagens første Behandling har bemærket. Sognefogderne ere efter min Overbevisning nærmest Politimesterens Medhjælpere; Politimesteren er derfor den, der maa have den væsentligste Indflydelse paa Valget af Sognefogderne, og det vilde forrykke hele Forholdet, dersom hans Valgret skulde indskrænkes paa den Maade, som af den ærede Majoritet er foreslaaet. Jeg vilde finde en saadan Forandring i den Grad stridende mod Forholdets Natur, at jeg vilde finde det betænkeligt at forelægge Hans Majestæt Kongen Loven til Sanction, hvis en saadan Bestemmelse, som ikke har hjemme i dette Lovforslag, blev optagen deri.

Drejer: Efterat nu den høitærede Minister har udtalt sig med Hensyn til det af mig stillede Endringsforslag til § 1 paa den Maade, han har gjort, er der vel end ringere Udset til, at det kan ventes at ville gaae igjennem. Jeg havde ikke troet, at der fra Ministerens Side vilde være kommen nogen saa bestemt Indvending, da han ved Sagens første Behandling udtrykkelig erklærede, at han ansaa det for en Selvfølge, at Sogneforstanderskaberne vilde blive horte, og at det mulig deraf kunde være blevet Folgen, at, naar der fra andre Sider næredes den høieste Grad af Tvivl om, at denne Forudsætning om Selvfølgen vilde holde Stik, der dog vilde være bleven gjort en større Indrømmelse med Hensyn til, at Loven optog en saadan Bestemmelse. Imidlertid kan jeg ikke frasælde Forslaget, uden Hensyn til den ringe Udset, det har til at blive vedtaget. Med Hensyn til den af Majoriteten foreslaaede Tillægsbestemmelse, mod hvilken den høitærede Minister aldeles bestemt har erklæret sig, da maa jeg uden Hensyn til det Betænke-

lige, der kunde ligge i at fastholde det, efter den Erklæring, som Ministeren har givet, dog fremdeles for mit Bedkommende holde paa, at det gøres til Gjenstand for Thingets Afstemning. Hvad den Indvending imod det angaaer, at det er Noget, der ligger udenfor det Omraade, som Udkastet egentlig har afføkket sig, da haaber jeg, at dette ikke fra Thingets Side vil befindes at være nogen afgjørende Hindring for at gaae ind paa Forslaget; da denne Tilføining angaaer et afflutet Forhold, forekommer det mig, at det meget vel vil kunne afgjøres i Forbindelse med Lovudkastets øvrige Gjenstande, da det ikke griber ind i Sognefogdernes øvrige Forhold, og det er jo desuden noget saa aldeles Almindeligt, at der i en Lov, som behandler en Deel af et Anliggende, optages en enkelt Bestemmelse, naar den er af den Bestaaffenhed, at den passende kan afgjøres ved Siden af det, som ansees for det Væsentlige, uden at gribe forstyrrende ind i et udenfor liggende Forhold. Til disse Bemærkninger skal jeg nu indskrænke mig, og jeg skal blot slutte med i Anledning af, at den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Rehmann) i sit sidste Foredrag fremkom med en Uttring, der, efter som jeg opfattede den — maaskee har jeg opfattet den mindre rigtigt — egentlig udtrykte den Tanke, at min Opfattelse af Spørgsmaalet med Hensyn til § 1 hidrørte fra, at jeg stod nærmere ved Sogneforstanderskabet end ved Amtsraadet, dertil at bemærke, at det er ikke den paapegede Omstændighed, der har motiveret min Indstilling, og jeg vil ikke give det mig formeentlig Forekastede tilbage, ved at sige, at den nævnte ærede Landsthingsmand har den modsatte Anskuelse, fordi han staaer nærmere ved Amtsraadet end ved Sogneforstanderskabet; men jeg vil blot gøre denne Bemærkning som en Forvaring mod hvad der syntes at ligge i hans Uttring, saafremt den ellers er at forstaae saaledes, som jeg har opfattet den.

Ordføreren: Min ærede Ven, som nu satte sig, veed, at Intet er fjernere fra mine Tanker end at ville sige Noget, som kunde være ham anstødeligt; jeg troer ogsaa tilstrækkeligt ved mine Ord at have tilkjendegivet, at det var en meget almindelig Tendents, jeg imødegik, og jeg vilde ikke have imødegaaet den med